

Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 70

bijdrage tot de kosten 0,60 € - april 2017

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Tegenover het failliet van het kapitalistische systeem: met het revolutionaire vooruitzicht van de arbeidersbeweging hervatten

In dit nummer:

De gelijkheid van vrouwen kan niet zonder de strijd tegen het kapitalisme

Volvo Trucks Gent : de staking loont

Delhaize : dat kraakt

In de wereld : de barbarij gaat door

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Bloed op de muren...

Het nieuwe winkelcentrum van Charleroi "Rive Gauche" is net ingewijd. Zoals alle paleizen is het met het bloed van de uitgebuitenen gebouwd. Veel dossiers van de Arbeidsauditoraat, van de sociale inspectie en van de vakbonden hebben "mensensmokkel", "het niet naleven van de wetgeving omtrent loon", "schendingen van de veiligheidsregelingen" vastgelegd. De lijst van de misdrijven is lang.

De bouwgi-gigant Biffage, en zijn zusterbedrijf Valens, hebben een ketting van toeleveranciers georganiseerd om de wetgeving die de werkers zogenaamd beschermt te omzeilen. Werkdagen van 10 uren en weken van zes dagen aan de ene kant, en periode van onbetaalde inactiviteit aan de andere kant.

De werkers, uit Egyptische, Roemeense of Portugese afkomst, aangeworven door Italiaanse toeleveranciers hadden zelfs vaak geen recht gehad op verblijfsvergunningen: moeilijk om dan te protesteren of om een werkloosheidsuitkering te krijgen... of van het ziekenfonds gebruik te maken in het geval van ongevallen (en er waren er talrijk).

En zoals gewoon zullen diegenen die het wonder hebben gebouwd er nooit komen shoppen.

Nu is een mirakel nodig!

Een groot probleem blijft voor Paul Magnette, die trots is als een Waalse haan op zijn juweel: hoe de kopers weer aan te trekken in de winkelstraten van la Montagne. Het antwoord is hetzelfde als voor de winkelcentra van Ville 2 (Charleroi), City Nord (Gosselies) of Belle fleur (Couillet): moeilijk.

Arbeiders van de werf vergaderen

Portugese en Roemeense werkers uitbuiten op de werven van Rive Gauche is één ding, de consumenten in Charleroi vermenigvuldigen terwijl de bedrijven onbelemmerd mogen ontslaan, is iets anders.

De werkers van Publifin betogen

Op vrijdag 10 maart hebben enkele honderden werkers van Publifin en Nethys voor het parlement in Namen betoogd waar de onderzoekscommissie een vergadering hield.

Ze hebben gelijk om van zich te laten horen, want hun banen, hun lonen, hun werkomstandigheden zijn het minste van de zorgen van de politici die altijd ten dienst van de grote bazen zijn en die vandaag heel bezorgd zijn met hun imago.

Wie zijn we ?

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes, zonder andere vermelding naar contact@arbeidersstrijd.be, of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

<http://www.arbeidersstrijd.be>

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :

IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1 met vermelding : abonnement Svda

(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

De Parti socialiste in crisis... zoals het kapitalisme

Het is paniek binnen de Waalse socialistische partij. De diskrediet is zo groot dat de PS volgens de laatste peilingen haar positie van eerste partij in Wallonië zou verliezen, de plaats die ze sinds meer dan een halve eeuw bezet... en de PTB (PVDA) de tweede plaats zou innemen. Maar de verkiezingen zijn niet morgen en de peilingen vergissen zich vaak!

De onthullingen over het Publifin schandaal, aanzienlijke mensen in de PS die zich in de overheidskas bedienen ten nadeel van de bevolking, inkomens van één miljoen euro per jaar krijgen, terwijl de PS de bezuinigingspolitiek aan de meerderheid van de bevolking oplegt, dat allemaal zal veel kiezers van de Parti socialiste afleiden.

De leiders van de PS hebben zolang deelgenomen aan regeringen ten dienste van de burgerij dat ze zich nu gedragen als burgermensen aan wie alles toekomt, die geen enkel probleem hebben met het zich bedienen in de collectieve goederen om hun zakken te vullen, en door tegelijk een diepe minachting te tonen voor de werkende mensen.

Zo werkt het hele kapitalistische systeem: zij die alles maken, die alles in de maatschappij doen draaien, die noodzakelijk zijn, zijn ook zij die het minst verdienen... als ze nog werk hebben. Wat zij betreft voor wie het er alleen om ging in een kapitalistische familie geboren te worden, erven ze van kapitalen, bedrijven en het recht om miljarden winsten aan de bevolking te pakken. De aanzienlijke mensen van de PS zijn alleen maar hun schoon betaalde lakeien.

Want alleen de naam kan nog herinneren aan het doel van de socialistische partijen in de 19de eeuw: het socialisme. Ze liepen toen niet naar ministerszetels om de burgerij te bedienen, neen, ze pleitten voor de organisatie van de werkers op wereldniveau en hun bewustwording van de nood van de omverwerping van het kapitalisme om een maatschappij te bouwen zonder de uitbuiting van de mens door de mens!

Tegenover deze georganiseerde arbeidersklasse is de burgerij verplicht geweest wat op te geven. Veel hervormingen zijn verkregen die het lot van de arbeiders verbeterden.

Rond het einde van de 19de eeuw keerde een stroming van de socialistische beweging de rug toe tegen dit revolutionaire vooruitzicht en beperkte die zich tot hervormingen in het kader van het kapitalisme.

In 1914, om de koloniën te verdelen, hebben de Franse, Britse en Duitse burgerijen de wereld in een

wereldslachtpartij meegetrokken. Deze reformistische leiders van de socialistische partijen hebben zich bij hun respectievelijke burgerijen gevoegd en hebben de werkers tot de oorlog opgeroepen! Zo hebben ze de werkers verraad door zich ten dienste van het kapitalisme te stellen.

Sindsdien hebben de bezitters van deze wereld altijd op de socialistische partijen kunnen rekenen als het erom ging de werkers te verraden om de kapitalistische orde te behouden.

Ze hebben ertoe bijgedragen met de kapitalistische regeringen de arbeidersrevolutie van 1917 af te zonderen, een dodelijke burgeroorlog op te leggen, de Russische bevolking te verhongeren, wat de dictatuur van Stalin heeft veroorzaakt, over de communistische partij en over de hele bevolking.

De prijs was hoog: een tweede wereldoorlog om de koloniën te verdelen. De kapitalisten stuurden opnieuw miljoenen werkers en boeren ertoe elkaar te doden.

Met tien à twintig jaren verbetering in Europa, deels dankzij de heropbouw van alles wat de oorlog had vernield, en vooral dankzij de plundering van de derde wereld, bleek een periode welvaart te komen. De socialistische partijen verspreiden de illusie dat dit dankzij hen was.

Maar vanaf de jaren 70 zakte het kapitalisme weer in nieuwe crisissen weg. Fabriekssluitingen, bezuinigingspolitiek, privatiseringen van openbare diensten, loonverlagingen... de burgerij versterkte zijn aanval tegen de werkers om wat ze de laatste decennia had toegestaan terug te nemen. En de socialistische partijen, met de hulp van de syndicale apparaten, namen deel aan deze antiarbeiderspolitiek, en soms hebben ze die zelf uitgevoerd.

De illusie die door de socialistische partijen verspreid is dat er een compromis kan zijn met het patronaat, wordt door de realiteit van de crisis zonneklaar weerlegd. Om het hoofd te bieden aan dat systeem in failliet dat, ondanks alle technologische vooruitgang van de jongste jaren, de mensheid nog steeds in de barbarij houdt, zullen de stembriefjes niet voldoen. Daarentegen moet men het vooruitzicht verdedigen van de eerste socialisten: de omverwerping van het kapitalisme!

Het zijn niet de kamerleden die de macht hebben, maar diegenen die de kapitalen en bedrijven bezitten. Daarom zal men hen uiteindelijk moeten onteigenen, iets wat georganiseerde en bewuste werkers kunnen doen.

Volvo Trucks Gent: de staking loont!

Van 14 tot 17 maart, na veel werkonderbrekingen sinds einde februari, stond de Volvo Trucks fabriek in Gent stil wegens staking. De werklust is er onverdraaglijk geworden en de flexibiliteit werkt maar in één richting: de werkers moeten hun verlofdagen een paar maanden op voorhand zetten, maar de directie kan die op het laatste moment annuleren. Daarbovenop moet het werk gedaan worden met oud en soms gevaarlijk materiaal wegens gebrek aan investeringen. En dit maakt het niet mogelijk om het werktempo te volgen.

Drie voorstellen van de directie om het werk te hervatten zijn door de werkers verworpen. Op de tweede dag van de staking zijn het de Zweedse managers zelf die gekomen zijn. Uiteindelijk heeft de directie een daling met 10% van het tempo moeten toegeven totdat de andere beloftes effectief worden, zoals de aanwerving van 50 werkers per ploeg en de vervanging van een veertigtal oude clarks. En dit is maar een kleine meerderheid van 57,51% van het personeel die het voorstel heeft goedgekeurd. Er waren meer stemmers dan in de vorige stem-

mingen: is het door meer niet-stakers te doen stemmen dat de directie de doorslag heeft kunnen geven?

De werkers zijn trots op hun staking die geloond heeft. Ze zijn zeer aandachtig wat de beloftes van de directie van Volvo betreft. Een staking met 57% van het personeel, en zelfs minder, kan altijd zijn werk doen!

Talrijke arbeiders staan op het pikket bij Volvo Trucks

Staking bij de Brico Plan-IT in Henegouwen

Op zaterdag 11 maart hebben de werkers van de Brico Plan-IT vlakbij Bergen, vlakbij La Louvière en in Froyennes een stakingsactie gevoerd.

Ze protesteren tegen de aankondiging door de groep van afvloeiingen en tegen de verslechtering van hun werkomstandigheden. De directie wil een honderdtal banen schrappen door pensioneringen niet te vervangen, en er zijn er veel in de komende jaar. En diegenen die zullen blijven zouden natuurlijk meer werken om hen te vervangen! Ze zouden meer flexibiliteit en veelzijdigheid moeten aanvaarden door op het geheel van de afdelingen in een winkel te werken. De directies willen het recht hebben om het personeel naar andere winkels volgens hun noden over te plaatsen.

Daarbovenop wil de groep het afschaffen van twee premies die met een verlies van 818€ per jaar gelijkstaan voor een voltijdwerknemer, het afschaffen van de betaling van de kwartieren pauze en de betaling van de zondagen op 200% in plaats van 300% vandaag.

De groep maakt er geen geheim van dat die winstgevend is, maar die wil de winsten nog verhogen op de rug van de werkers!

Durobor: genoeg opofferingen voor de werkers!

Bij gebrek aan kasmiddelen hebben de werkers van de bekerfabriek Durobor in Zinnik twee weken economische werkloosheid gekend. Sinds de herstructurering van 2011 hebben deze werkers een verlaging van 19% van hun loon ondergaan, een verlies dat nog erger is met de periodes van economische werkloosheid en het verlies van premies, in het bijzonder die voor feestdagen- en weekendwerk. Sommigen zijn zelfs ontslagen en dan opnieuw aangeworven als tijdelijke kracht voor dezelfde werkplek.

Van hun kant hebben de aandeelhouders van de groep Décover, de overnemers van het bedrijf in 2011, nooit in het bedrijf geïnvesteerd: ze hebben het Waalse gewest, via de SOGEPa, de bouw van een nieuwe oven voor 15 miljoen € alleen laten financieren. Mettertijd is de SOGEPa de unieke aandeelhouder geworden, en de twee aandeelhouders van Décover, Guy Kuipers en Frédéric Jouret, zijn gewone "gedelegeerde bestuurders" geworden... met schone salarissen.

Vandaag zeggen de verantwoordelijke van de SOGEPa en de Waalse minister van economie, Jean-Claude Marcourt, een nieuwe investeerder te zoeken en beweren ze nieuwe opofferingen voor de werkers te vermijden.

Maar sinds de jaren 90 heeft het Waalse gewest de problemen van het bedrijf altijd proberen oplossen via afvloeiingen, en zelfs loonverlagingen, met de hoop investeerders aan te trekken. Om het te halen hebben de bazen, de banken, de politieke verantwoordelijken, de rechters van de handelsrechtbanken en zelfs de syndicale permanenten altijd een verbond gesloten tegen de werkers van Durobor, en dit kunnen ze niet vergeten.

Audi / VW

Parasieten!

Ondanks de buitengewone uitgave na het diesel-schandaal heeft VW in 2016 opnieuw winst gemaakt, en niet de minste: netto 5,14 miljard euro.

En als de dividenden die in 2015 aan de aandeelhouders uitgedeeld zijn, verminderd waren, bereiken ze nu opnieuw het niveau van 2011: meer dan één miljard euro zijn aan de aandeelhouders uitgedeeld, waarvan bijna de helft alleen voor de familie van de miljardairs Porsche en Piëch.

Daarnaast: 30.000 afvloeiingen worden in de groep aangekondigd en de werklust wordt verhoogd. Nochtans zou niets van deze rijkdom kunnen bestaan zonder de werkers!

Een verachtelijke politiek

Volgens de cijfers van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening zijn 37 000 mensen uitgesloten van hun werkloosheidsuitkeringen in 2016. Het gaat vooral om werklozen uit regio's waar veel bedrijven gesloten zijn, zoals Limburg of natuurlijk de oude industriële regio's in Henegouwen en in de provincie Luik. Het gaat vooral om vrouwen (58%) die op de arbeidsmarkt worden bestraft door hun gezinsverantwoordelijkheid.

Cijfers die tonen dat deze werkers worden bestraft voor redenen waarop ze totaal geen controle hebben.

De werkers van Belref laten hun stem horen!

Op vrijdag 15 maart zijn de werkers van Belref naar Bergen gekomen om het ontslagplan dat hen bedreigt aan te klagen. Ze hebben met de voetgangers en de automobilisten gesproken voor de zetel van Belfius en ING, ze hebben uitgelegd dat hun baas, Domenico Leone, 56 van de 68 banen wil schrappen.

De fabriek van vuurvaste producten Belref kampt met een gerechtelijke reorganisatie. De baas wil een faillissement gebruiken om het sluitingsfonds te doen betalen voor de wettelijke ontslagvergoedingen van de werkers. Maar intussen onderhandelt hij met de ING en Belfius banken over een financieel pakket om een nieuw bedrijf te creëren met hetzelfde productievolume als dat van vandaag. Alleen een tiental werkers zouden een vast contract krijgen... de productie zou door tijdelijke krachten gemaakt worden.

De werkers van Belref hebben het door, en ze zijn vastbesloten niet te aanvaarden als tijdelijke kracht op hun werkplek te werken, na 30 à 35 jaar dienst!

Delhaize : dat kraakt

Na de Delhaize in Hornu is de stakingbeweging op vrijdag 16 en zaterdag 17 in een vijftiental winkels voortgezet en nog in een tiental winkels op maandag 19.

Na de aangekondigde herstructurering in 2014 en de schrapping van

1300 posten zijn het soms 20 werkers minder per winkel. Zoals een staker aan een pikket het uitlegt: "je moet sandwiches bereiden en je bent er nauwelijks mee begonnen dat je ergens anders wordt geroepen en alles zomaar moet achterlaten. We

moeten constant gaten dichtten." Een pauze nemen - die vanaf de herstructurering niet meer betaald wordt - wordt een uitdaging.

Maar de werkers zijn ook ongerust. Het is onmogelijk geworden om alles te doen. Soms wachten de goederen achter, wegens gebrek aan personeel om ze in de rekken te zetten en de klanten vinden de artikels die ze zoeken niet meer. Onder het voorwendsel van een daling van de omzet met 2,6% weigert de directie zelfs tijdelijke krachten of studenten aan te nemen.

Maar in deze omstandigheden kan de omzetcijfer niets anders dan dalen en het is onmogelijk om altijd de absurde beslissingen van de aandeelhouders die er alleen aan denken zich te verrijken, te compenseren. Zo kan het niet duren!

De wet verlaagt de lonen, maar de dividenden niet!

Op 7 maart heeft het federale parlement een hervorming van de wet van 1996 over de lonen goedgekeurd. Dit verergert de legale methodes om de bazen in staat te stellen de lonen te blokkeren, en zelfs te verlagen.

Sinds de toepassing heeft deze wet van 1996 nochtans ertoe bijgedragen de loonsverhogingen in België tot bijna niks te beperken.

De loonnorm, de wet die een maximale loonsverhoging oplegt, is gedeeltelijk van 6,10% voor de periode 1997-98 tot 5% in 2007-2008 en dan 0% in 2013-2014 overgegaan. Maar de werkelijkheid van de loonevolutie was nog beneden.

Voor de periode 2015-2016, toen de norm op 0,8% gesteld was, zijn de werkelijke lonen in België gedaald, volgens een studie van de Europese vakbonden.

Geen federale wet verbiedt integendeel aan de bedrijven om hun winsten te verhogen, noch hogere dividenden te storten. Op de laatste 10 jaar hebben de 1000 grootste bedrijven elk jaar gemiddeld 40 miljard winst opgestapeld... waarvan de helft alleen voor de bedrijven van de Bel 20.

Van deze winsten zijn 30 à 70% volgens de jaren, gebruikt om dividenden aan de aandeelhouders te storten.

Geld is er... in de kluisen van het patronaat

De firma's van de BEL 20 hebben in 2016 meer dan 15 miljard winst gemaakt, een stijging met 3,2% in vergelijking met 2015. Terwijl de meeste firma's een daling van hun winsten in vergelijking met vorig jaar hebben aangekondigd, zullen de aandeelhouders voor het merendeel meer dividenden krijgen. Deze winsten en dividenden komen van het werk van duizenden werkers, ze zouden aan de werkers moeten toekomen!

Parasieten

De families Mevius en de Spoelberch, grote aandeelhouders van de ABInbev groep, zijn de grootste vermogens in België... en ook zij die het meest van de fiscale cadeaus profiteren die aan de 50 grote bedrijven worden gereserveerd die minder dan 3% belasting betalen op hun winsten.

Nochtans bezorgen deze families zich veel over de toekomst van het onderwijs en van de bejaardentehuizen. Tot op het punt een speciaal investeringsfonds ervoor te creëren: Verlinvest.

Elk jaar studeren er miljoenen Indiase scholieren af, maar er is een tekort aan universiteiten in India? Verlinvest, via zijn investeringen, wil hen privé lessen verkopen via smartphones.

Elk jaar in China moeten tientallen miljoenen oude mensen opgevangen worden? Verlinvest neemt in het land bejaardentehuizen over en laat er nieuwe bouwen want ze voorzien een "mooi groeipotentieel".

De kapitalisten-renteniers willen geen belasting betalen, maar ze willen integendeel dat de bevolkingen ze betalen om dan te kunnen studeren of voor de oude mensen te zorgen.

De geheime prijs van medicijnen

Terwijl Maggie De Block, onder het voorwendsel van budgettaire tekorten, duizenden zieken berooft van zorg die toch wat levenscomfort geeft, is uit een Britse studie gebleken dat de farmabedrijven op de 5 laatste jaren de prijzen van geneesmiddelen tegen kanker met 100 à 1000% hebben verhoogd!

Deze cijfers kunnen in België niet nagezien worden, want de prijzen van de laatste generatie geneesmiddelen tegen kanker die achter de gesloten deuren worden onderhandeld tussen het farmabedrijf en de minister, geheim worden gehouden!

Ziekte van de armoede

Elk jaar zijn er 1000 gevallen van tuberculose in België. De tuberculose is een geneeslijke ziekte die toch sinds de jaren 80 opnieuw toeneemt. De armoede, de slechte woningen, en de moeilijke toegang naar medische zorgen voor de mensen van vreemde afkomst zijn er de oorzaak van.

Om een einde te maken aan de geneeslijke ziekten zal men eerst een einde moeten maken aan het kapitalisme!

Wie leeft dan boven zijn stand? De zieken of de aandeelhouders van de farmabedrijven die elk jaar hun dividenden hebben zien stijgen (+100% in 10 jaar voor GSK of Roche) ?

Alvorens besparingen op te leggen aan de zieken, zou het wel gezond zijn om deze farmabedrijven te verplichten hun boekhouding open te doen en in de dividenden flink te snoeien! De maatschappij zou er veel beter van zijn.

Woningen die de mensen ziek maken

De gelijkheid van vrouwen kan niet zonder de strijd tegen het kapitalisme

Op 8 maart, internationale vrouwendag, hoort men altijd veel zeggen over het principe van de gelijkheid tussen vrouwen en mannen. Een principe dat 365 dagen per jaar met voeten wordt getreden overal in de wereld, ook in de rijke en ontwikkelde landen.

Het zijn natuurlijk de vrouwen in de arme landen die het geweld van de gezins- en maatschappelijke organisatie op de zwaarste manier ondergaan. Precies omdat de maatschappij op de materiële en morele onderdrukking van de vrouw berust. Als goederen verkocht, vaak geslagen, verkracht, met vitriool verminkt, voor de "eer" vermoord: zoveel gruwelijkheden hebben de mannen uitgevonden om de vrouwen aan huishoudelijke slavernij te onderwerpen!

En als, in de rijke landen, de toestand van de vrouwen beter heeft kunnen worden, is het vooral dankzij hun strijd! Men moet maar herinneren dat de vrouwen het stemrecht alleen in 1948 hebben verkregen en in 1976 het recht om een bankrekening te openen zonder de toestemming van de man! En grote vrouwenstakingen zijn nodig geweest, in het bijzonder die in 1966 in de Nationale Fabrik, om van de gelijkheid van de lonen een debat te maken.

Vandaag worden gelijke lonen door de wet gegarandeerd... op papier. In de praktijk verdienen de werksters in België 23% minder dan de mannen. Een toestand die overal in Europa te vergelijken is. De redenen zijn talrijk. Maar dit komt vooral door het feit dat 41% van de vrouwen deeltijds werken... voor een gedeeltelijk loon.

Nochtans zouden 92% van deze werksters voltijds willen werken. Maar de sectoren van de

distributie, van de schoonmaak, van de horeca gedijen precies van het deeltijdwerk, en deze bedrijven trekken voordeel uit de productiviteit en de flexibiliteit van deze loontrekkenden.

De wet die de gelijke lonen voor mannen en vrouwen zogenaamd garandeert weegt niet veel in de oorlog voor winst die het patronaat tegen het geheel van de werkers voert, even weinig als de wet die het zogenaamd "recht op werk" garandeert.

Maar dit jaar is 8 maart ook de honderdste verjaardag van de Russische revolutie van 1917. De gelegenheid om deze revolutie te herdenken: op 8 maart dit jaar (27 februari volgens de oude kalender) in volle wereldoorlog hebben de arbeidsters betoogd voor het brood en eten dat in deze context schrijnend ontbraken. Met hun enorm grote mobilisatie hebben ze de mannen snel meegesleept en in drie dagen was de eeuwenlange macht van de tsaar ingestort. Het was het begin van een revolutie waardoor de werkers voor de eerste keer aan de macht zullen komen in een enorm groot land. Een revolutie die het kapitalisme op wereldniveau heeft doen wankelen.

Door de raden van arbeiders en soldaten - de sovjets - die door de werkers verkozen, herroepbaar en gecontroleerd werden, heeft de arbeidersklasse alle problemen van de maatschappij aangepakt en de vrouwen hebben volop deelgenomen.

In een paar maanden hebben de arbeidsters in één van de achterlijke landen ter wereld wat de vrouwenrechten betrof, veel opgelegd: het stemrecht, de wettelijke en politieke gelijkheid, het burgerlijk huwelijk en het recht op echtscheiding, de verantwoorde-

lijkheid van de twee ouders voor het onderhoud van de kinderen, 16 weken betaalde zwangerschapsverlof, het recht op abortus, de crèches, de scholen, klinieken... en een diepe verandering in het gedrag van mannen tegenover vrouwen.

Jaren zijn nodig geweest voor de vrouwen uit de kapitalistische landen om dezelfde rechten te krijgen, op papier minstens, en dit was opnieuw het resultaat van strijden die door de vrouwen gevoerd zijn.

Zelfs de dictatuur van de bureaucratie van Stalin in USSR heeft al de vooruitgang van de vrouwen niet kunnen uitgewist. Het is sinds het terugkeren naar kapitalisme van de oud-USSR landen dat de vrouwen de hardste achteruitgang van hun rechten ondergaan, in vergelijking met wat hun moeders en grootmoeders gekend hebben, ook het terugkeren van de religieuze dictatuur van de popen.

Het kapitalisme heeft de onderdrukking van de vrouwen nodig, net zoals hij de onderdrukking in het algemeen nodig heeft om een systeem op gang te houden waarin een minderheid op de rug van een meerderheid verrijkt. In het begin van de 19de eeuw hebben de bazen uit de textielsector het werk van vrouwen en kinderen gebruikt om de lonen onder de bestaansgrens te trekken. Sindsdien hebben de kapitalisten vaak moeten achteruitgaan voor de vastbeslotenheid van de strijd van de arbeiders, maar ze versterken hun uitbuiting telkens de werkers niet waakzaam zijn.

Daarom blijven deze strijden actueel.

Hongersnood doodt terwijl er nooit zoveel rijkdom is geweest!

De V.N. heeft net aangekondigd dat de wereld staat op de rand van een ernstige humanitaire crisis, de ergste sinds het einde van de tweede wereldoorlog: 20 miljoen mensen (2 keer de bevolking van België) staan op het punt de hongerdood te sterven in 4 landen (Nigeria, Zuid-Soedan, Somalië, Jemen).

De V.N. verklaart 4,4 miljard tegen juli nodig te hebben. Nauwelijks meer dan het budget om de F16 van het Belgische leger te vervangen! Nauwelijks een derde van de winsten die in één jaar gemaakt worden door de 20 maatschappijen van de Beurs in Brussel!

Als er miljoenen mensen nog vandaag aan hongersnood lijden, terwijl men genoeg produceert om de

hele mensheid te voeden, is het omdat een handvol kapitalisten de economie nog steeds in hun eigen belang leiden en daardoor oorlogen en ellende veroorzaken.

De barbarij gaat door

De aanslag in Londen, die 3 doden en veel gewonden gemaakt heeft, heeft de horror en de barbarij van deze terreuraanslagen herinnerd. Op dezelfde dag heeft een zelfmoordaanslag minstens 4 doden gemaakt in een vluchtelingenkamp in Nigeria. De dag voor waren er 5 doden in een aanslag in Mogadicio in Somalië. Op 20 maart zijn 15 mensen gedood in een ontplofing in Bagdad en op 11 maart heeft een aanslag 74 doden in Damas in Syrië gemaakt.

De oorlogshaarden hebben zich vermenigvuldigd, de ellende heeft zich verspreid en er zijn steeds meer benden jihadistrijders. De bevolking van veel gebieden zit vast tussen de islamitische milities en de militaire ingreep van de grote mogendheden.

Weg met de imperialistische orde!

Pyongyang verkoopt slaven. Wie koopt hen?

50 000 Noord-Koreaanse werkers worden door het bewind in het buitenland verhuurd, om te werken in de sectoren van de mijn, van de textiel en van de bouw. Ze brengen hun staat 1 à 2 miljarden \$ per jaar op. En door wie worden ze betaald?

In Polen bijvoorbeeld nemen 800 Europese, Amerikaanse of Aziatische bedrijven Noord-Koreaanse werkers in dienst. De paspoorten van deze werkers worden door de werkgever behouden. Hun werkomstandigheden zijn bijzonder zwaar: 12 uren per dag, zes dagen per week. Ze zijn ook gevaarlijk. Een van deze werkers is recentelijk dood, verbrand omdat zijn baas een werkkleding in synthetische vezels had gegeven om laswerk uit te voeren.

De Westerse regeringen en media klagen de bloedige dictatuur in Noord-Korea aan, maar niet de bijna slavernij van de Noord-Koreaanse werkers die aan de Westerse bedrijven profiteert.

Brexit: de factuur is voor de gewone mensen

In Groot-Britannië is de inflatie sinds de stemming over de Brexit opnieuw aan het stijgen: 2,3 % in februari op één jaar. Dit komt voornamelijk uit de daling van het pond sterling met bijna 12% in vergelijking met de euro. Voor de gewone mensen heeft dat concrete gevolgen op de prijzen in het bijzonder van eetproducten en benzine.

De demagogen die ons willen doen geloven dat het terugtrekken achter nationale (of regionale) grenzen de werkers beschermt, zijn maar leugenaars die de woede van de werkers willen afleiden van de echte verantwoordelijken van hun problemen: de burgerij en de grote bazen.

De werkers zullen een hoge prijs betalen, als ze in deze nationalistische val trappen.

“Het kapitalisme draagt de oorlog in zich zoals de wolken de regen” (Jean Jaurès)

De Zweedse regering gaat dienstplicht in het leger opnieuw invoeren, die in 2010 geschrapt is. De regering Trump heeft van haar kant een stijging van 9% van de militaire uitgave beloofd, hoewel het militaire budget in de V.S. al hoger is dan de som van de tien budgetten die volgen. En de Amerikaanse diplomaten dringen eraan op een verhoging van de uitgave van hun geallieerden in de NATO.

De leiders van het kapitalisme reserveren een plaats voor onze kinderen naast de kerkhoven van de vorige oorlogen.